ऋच् (von 1. मर्च) f. 1) Glanz: ऋचे त्री फ्रचे त्री VS. 13, 39. — 2) Lied, Gedicht, Vers Naigh. 1,11. पर्रिवन्द ऋगिम: RV. 2, 35,12. ऋचा क्वि: (द्धयते) 5,6,5. यो जागार तम्चेः कामयते यो जागार तम् सामीनि यत्ति ४४, 14. 64, 1. 4. वि ये द्धः शुर्दं मासुमाद्रकृषंत्रमुक्तं चार्चम् ७,66,11. ऋचा गिर्रः सुष्टुतयः समेरमत 10,91,12. ऋचा कृपातं नुद्त प्रणोर्दम् 163,5. ऋचा स्तामं समेधेय VS. 11, 8. AV. 9, 10, 19. 12, 4, 49. Im Besondern a) der gesprochene Vers oder Lied im Unterschied von dem gesungenen (মাম্ন্) und von der nicht streng metrischen oder ganz ungebundenen und oft nach abweichenden Gesetzen recitirten Opferformel (ঘরা্রা), welche drei Arten unter dem Begriff महा zusammengesasst werden und zusammen die heilige Rede darstellen (त्रयी वै विखर्ची पत्रुषि सामानि ÇAT. Ba. 4,6, र,1. त्रेधा विक्ता कि वाग्चा यजूषि सामानि 6,5,3,4. Катл. Ça. 1,3,1). RV. 10,71,11. 90,9. ब्रह्माणा यस्यामर्चेत्युग्निः साम्री युनुर्विद्: AV. 12,1, 38. 11,6,14. 7,5. 8,23. 15,6,3. VS. 18,29.67. यस्मिन्न्च: साम यर्जुषि (प्रतिष्ठिता) 34,5. ऋचैव है।त्रमक्रोखनुषाधर्यवं साम्रोहीयम् Air.Br. 5,32. म्रचारिष्यंज्भिः, म्रशंसिष्रहेचः, म्रस्ताषत सामभिः ÇAT. BB. 4,6,9,20. 3,2, 4,37. 5,5,5,1. Auf dem gesprochenen Verse beruht der gesungene: হাটি साम गोपते Çar. Ba. 8,1,3,3. die Rk ist der Schooss, aus welchem das männlich vorgestellte Såm an entspringt, 3,9,4,24. 4,3,2,3 (vgl. AV. 14, 2,71). साम वा रुचः पतिः 8,1,3,5. 4,6,3,11. रुगगण (Sch.: = रुक्सम्दाय) pl. Çânku. Çr. 1, 1, 18. 22. 24. श्रीभाज् an einem Verse Theil habend (von einer Gottheit, die in einem einzelnen Verse gepriesen wird) BRH. DEV. in Ind. St. 1,113. Nik. 7,13. - M. 2,77.80.181. 8,106. 11,119.249.252. 256. ऋत्रशत 142. ऋकसाम यजुरेव च BHAG. 9, 17. प्रत्यिङ्गिरसजा: श्रेष्ठा ऋचे। ब्रह्मिष्मत्कृताः HARIV. 180. VP. 123. ऋक्ट्न्साशास्ते ÇAR. 51, 19. AK. 2,7,21. H. 827. - b) der Vers so v. a. der Text, auf welchem eine Handlung beruht, auf welchen eine Erklärung sich beruft: पत्कर्म क्रि-यमाणाम्माभिवद्ति Air. Ba. 1, 16. तदेतद्वाभ्युक्तम् ÇAT. Ba. 10,2,6,6. 4,4, 5. 1,4,1,35. 6,3,29. Nin. 2,16. — c) die Sammlung der \hat{R} \hat{k} , der \hat{R} g v eda; gewöhnlich im pl.: रखो वेद: सा उपिमित मूर्का निगदेत् Âçv. Çn. 10, 7. Сат. Вв. 13,4,3,3. यहचा उधीत Асу. Свыл. 3,3. म्रियायर विभयस्त् त्रयं ब्रह्म सनातनम् । द्वदेग्ह् (ब्रह्मा) यज्ञसिद्धर्वमृग्यव्:सामलत्नणम् (vgl. Air. Ba. 5,32 u. ऋग्वेद)।। M. 1,23. तथैवाङ्गिर्मस्तत्र भृगोरिवात्मज्ञैः सङ् । ऋग्निर्यवृभिः सामभिर्यवाङ्गिर्सिर्णि HAMV. 1323. ऋकसामपब्षी इति वे-दास्त्रयः AK. 1,1,5,4. ऋगिवद् 2,7,16. H. 819. ऋगयन्षी M. 4,123. ऋगयन्षै n. sg. P. 5,4,77. स्राजालाण Såj. in Ind. St. 1,72.

सर्चे 1) am Ende eines comp. = स्च् P. 5, 4, 74. Vop. 6, 74. 75. एकर्चे AV. 19, 23, 20. ÇAT. BR. 10, 1, 2, 9. ह्वच RV. Pair. 15, 14. 18, 1. Âçv. Gṇus. 3, 5. Ça. 5, 14. ज्यूच M. 11, 254. चतुर्सचे ÇAT. BR. 13, 5, 1, 11. प्रुचे 2, 3, 4, 16 u. s. w. समर्च, विषम्च Çiñkh. Ça. 7, 19, 17. 18. Vgl. den Abschnitt AV. 19, 23 und अनृच, अर्थर्च, तृच, वव्ह्च. — 2) m. N. pr. eines Fürsten, eines Sohnes von Sunitha, VP. 462. Var.: र्राच.

रूचैंसे (dat. inf. von 1. मर्च्) zum Preisen: प्र वां मन्मीन्य्वसे नर्वानि P.V. 7,61,6. मा मर्विता नृत्वसे रिरीक्टि 6,39,5.

सचीन m. N. pr. der Vater Gamadagni's MBH. 1,42 (ein Sohn des Himmels). 275. 2611. 3714. 3,8658. 11046 (p. 371). fgg. 13, 186. 207. Hariv. 1431. fgg. 1767. R. 1,35,7. 75,21.22. Viçv. 11,13. VP. 399. Ind. St. 2,119. fgg. — N. pr. eines Landes Daçak. 193,11. Vgl. स्थिन und स्थीन. सचीष n. 1) Kochtopf, Bratpfanne H. 1020. — 2) eine best. Hölle Wils. — Vgl. ऋतीष.

र्हैचीषम adj. ein Epith. Indra's, das von den Commentatt. auf ह्य und सम zurückgeführt wird und bedeuten soll: dem Liede gleich. Nia. 6,23. Statt dieser unbrauchbaren Erklärung liesse sich eher eine Verwandtschaft des Wortes mit 1. हाजीष und हाजिएन् annehmen. R.V. 1, 61,1. 6,46,4. हार्व चष्ट्र हाचीपमा उन्ता रुव् मानुष: 8,51,6. 32,26. 79,1. 81,9. इक् ह्युत रुन्द्री हम्मे स्तवे वड्यूचीषम: 10,22,2.

ऋचेंपु m. N. pr. eines Mannes MBn. 1,3700. ein Sohn Raudrâçva's Hanıv. 1659. VP. 447, N. 7. — Vgl. ऋतेप्.

सन्दर्का (von श्रर्क्) f. प्रगता सन्दर्कास्मात् प्रर्क्कः P. 6,1,91,Sch. Vielleicht Wunsch, Verlangen (सन्द्रा).

सन्क्री f. 1) so v. a. सनला und vielleicht nur Schreibsehler für स-नरा Av. 10,9,23: सन्क्रा ये चे ते शुकाः. — 2) Hure Un. 3,130. Wird von स्रक् abgeleitet; vgl. इल्ह्री.

स्टक्ा s. यदच्हा.

स्तिप्यं adj. ausgreisend, austrebend (im Lauf oder Flug): स्तिप्य र्हानन्द्रावता न भुगुं श्येना तंभार चृक्ता मध् ला: RV. 4,27,4. स्तिप्यं श्येनं मुधितप्तुनामुन् 38,2. तुरं यतीषु तुर्यन्तिप्यः 7. मनु यदार्वः स्पूरा-नृतिप्यं धृष्णुं यद्रणे वृषणं युनर्तन् 6,67,11. सर्वाय इन्द्र काम्या स्तिष्ट्याः 3, 31,7. — Gebört wohl zu 4. मर्ज्; vgl. स्त्रीपिन् und im Zend ĕrēzisja.

ऋजिमन् m. nom. abstr. von ऋज् gaņa पृथ्वादि zu P. 5,1,122.

য়রিয়ন m. N. pr. eines Schützlings von Indra R.V. 1,51,5. 53,8. यः কুদ্ধার্থনা নিম্কুন্নিয়্বনা 101,1. 6,20,7. (टळक्ति पिप्रोः) इन्द्रा ट्यास्यचकुवाँ ऋतिश्चेना 10,138,3. 99,11. Vâlaku. 1,10. heisst Vaidathina R.V. 4,16,13; vgl. 5,29,11.

ষ্ণরীক (von 5. ঘূর্ 1) adj. von Farbe durchzogen, bunt; vom Sonnen-ross: স্মানিষ্ট্রানা নিব্যা নিবিকান RV. 4,38,4. Wils.: polluted. क्रैंजी-क = उपक्त vermengt mit (?) Un. 4,22. Vgl. মাম্বরাক, भास्त्रीक und স্মার্কি, wo statt Milchgefäss zu lesen ist Mischgefäss. — 2) m. ক্রীক a) Rauch. — b) ein Bein. Indra's Un. 5,51. — c) N. eines Berges nach Durga zu Nir. 9,26.

र्संजीति (wie eben) adj. glühend, sprühend: विष्वी सर्धान्युयुज्जे वने जा सजीतिभी र्शनाभिगृंगीतान् १.४. 10,79,7. सजीत्येनी (Padap.: सजी ती) र्ह्माती मिक्बा परि अयांसि भरते रजासि 73,7. वेति बागुंपसेचेनी वि वो मद् सजीतिरम् सार्क्षतिर्विवतसे 21,2. सजीते परि वृङ्कि न: 6,73,12.

- 1. ज्ञजीर्षे adj. von Indra gesagt: ख्र्योडियं डुर्मद् ख्रा हिँ बुद्धि मेहावीरं तुंचिवाधमृशिषम् R.V. 1,32,6, wo Sij. das Wort durch ख्रयार्शक bei Seite schaffend, verjagend erklärt; es ist aber wohl gleichbedeutend mit 1. ज्ञजीषिन्.
- 2. 東京日韓 n. Siddi. K. 249, b, 5. 1) Soma-Trester Nia. 5, 12. AV. 9, 6, 16. VS. 19, 72. त्तीयस्वन संजीयम्भिष्ण्यत्ति TS. 6, 1, 6, 4. Çat. Ba. 4, 4. 5, 3. 16. 20. Kâtj. Ça. 9, 5, 13. 10, 3, 12. 17. 8, 26. 9, 1. 22, 6, 7. 25, 13, 19. m. bei Mahlou. zu VS. 8, 25. 2) Kochtopf, Bratpfanne U n. 4, 28 (表示). AK. 2, 9, 32. H. 1020. 3) N. einer Hölle M. 4, 90. Vgl. 和司权.

राजीयितँ adj. = राजीयं मंजातमस्य gana तार्कादि zu P. 5,2,36.

1. श्रजीचिन् (von 4. स्रज्ञ) adj. vorstürzend, ereilend; gewöhnlich von Indra P.V. 3,32,1. 36,10. 43,5. 46,3. स्ना सुत्या यातु मुच्याँ स्ज्जीची 4.